ՀՆԱԳՐԱԿԱՆ

ՀՆԱԳՈՑՆ ՀԱՑ ԳՐՋԱԳԵՐՆ

Լազարհան Ճեմարանի լուսատիպ Աւհտարանի հրատարակուԹեան առԹիւ կը յայտարարուէր Թէ ա՛ յն է մինչեւ այս օր ծանօԹ բոլոր հայ գրչագիրներու հնագո*յ*նը ւ

Եկեղեցապատկան գիրջեր կը գտնուին եկեղեցեաց չրջապատին եւ վանջերու մէջ եւ հնագոյնները ցայս օր պահպանուած են հոն ուր առա ջինն այգ սրբազան մատեանք ի գիր առնուեցան ։

Բայց եԹէ կրօնական կայաններէ գուրս ցրուածներ գտնուին՝ դարձեալ չատ հեռուները պէտը չէ փնտոել զանոնը, եւ Լազարեան Ճեմարանի լուսատպետլ Աւետարանէն հնագոյն օրինակներ պէտք է մեր այս երկրին մէ¢ փնտոել։

Յիրաւի 1891ին Իզմիտ Պատ Սիմէոն ԴաւիԹեանի քով տեսած էի իններորդ դարու գրչագիրներ եւ իր հաին Թողած էր ի Բաղէչ հօԹներորդ դարու գրչագիրներ, որոց հատակոտորներն իրրեւ նմոյչ բերել տուաւ, թայց մահը վրայ համեելով չքաւոր վախճանեցաւ իր գու քանչին քով ւ

Այդ երկիւղած կինը իր մայրենի եկեղեցւոյն ծոցէն դատուած չէր ուստի Իզմիտի առաջնորդ Գեր • Ստեփաննոս Եպիսկոպոս իրրեւ եկեղե ցապատկան դիրջ դրաւեց պատուելիին Իզմիտ դտնուած դրջերը, իսկ Բաղէչ միացածները ինչ եղան չի դիտցուիր ։

Արդ ջանի որ բողոջական պատուելիի մը ջով կային ճին ձեռա. Գրեր՝ զարմանալի պիտի բլլար որ ճնագոյնները չպահպանուէին վանջև. Կը հոկեն , Ուստի վնտաեցի այնպիսի անձինչը որ վանջերը այցելած բլլան եւ յօժարին այս մասին ինձ տեղեկուԹիւն հաղորդել . ահա այդ կարդի ազ, նիւ անձանց մին է Մկրտիչ էֆ . Գալֆահան ։

Ինջը հոգևլոյս Եսայի Սրբազանին մաևրինն էր եւ ողբացեալ պատ տրիաջին վերջի ճամբորդունեան միջոցին իրևն ընկերացաւ Պոլսէ Եր րուսաղէմ ուր մնաց 1885 փետ · 21էն մինչեւ 1885 Սեպ · 10 ու զինջ դարմանեց ւ

Մկրտիչ էֆ • Գալֆահան Սրբապանին բարձին քով տեսաւ երկու խիստ հին Աւհտարան , որոնց Պատրիարք հայրը մեծ յարգ կընծայէր եւ Թող չէր տար որ վանքին Թանգարանը փոխագրեն ։

իներեցի որ հնագոյնին մասին Երուսազիմայ այժմու Սրբազան Պատրիարջին կողմանէ ստոյգ տեղեկուԹիւններ խնդրէ եւ ահա Պօլսոյ Երուսաղիմատունէն իրեն հաղորդուած տեղեկուԹեանց պատճէնը «

Մեծապատիւ

. Մկրտիչ Էֆ․ Գալֆահան Աստ

U · Երուսաղեմեն Ամեն · Տ · Յարու Թիւն U · Պաարիարդ էայրը 'ի պատասիանի Ձեր նամակին յայտնած է Թէ յԵրուսաղեմ գտնուած Ձև ռաղիր Աւհտարանին Թուականն է հայոց ԾԱ Թիւը երկաԹագիր ընտիր ձհոագիր մագաղաԹի վրայ ։

Ձայս ծանուցանելով Ձեզ ի դիտուԹիւն ողջունիւ սիրոյ Մնամ աղօԹարար Գե հայիս - Երէցեան

1900 Մայիս 23 Երուսադիմատուն

Ուստի՝ մինչևւ որ աւհլի հին ձեռագիր մը հրեւան գայ, Երուսա, դէմի Ս · Յակոբայ վանւթը գտնուած գրչագիրն է հայ հնագոյն գրչագիրը եւ Լաղարհան Ճեմարանի Աւհտարանին վրայ 285 տարւոյ պատկառելի առաջնութիւն մը ունի (1)

ՄԻՀՐԱՆ ՅՈՎՀԱՆՆԷՍԵԱՆ

4 · Tolhu : 14 Ognum · 1900

⁽¹⁾ Շատ փափագելի է որ Երուսադեմի այս Աւհտարանին քանի մը՝ էջերը դեթ լուսանկարով հրատարակութեան տար Ամեն Ս · Պատրիարջ Հայրը · և մենը «Բանասէր»ը կը դնենը Ե · Ս · տրամադրութեան տակ ։ Եթե լուսանկարները մեն չ համանը և մեացած ծախջերը մենջ կը հոգանջ մեր կուսն: